

Ο αγώνας είναι όλα τα... λεφτά!

Στο διάστημα 4 με 7 Ιούνη οι Ευρωπαίοι ψηφοφόροι καλούνται στις κάλπες να διαλέξουν ποιος θα τους “αντιπροσωπεύσει” στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο.

Ως αναρχικοί κομμουνιστές, δεν πιστεύουμε ότι οι εκλογές μπορούν να φέρουν κάποια πραγματική αλλαγή, καθώς προτιμούμε την άμεση απ’ ό,τι την αντιπροσωπευτική δημοκρατία. Με άλλα λόγια, προτιμούμε οι αποφάσεις που επηρεάζουν άμεσα όλους τους εργαζόμενους να συζητούνται και να παίρνονται από αυτούς τους ίδιους συλλογικά.

Η λειτουργία και οι στόχοι της Ευρωπαϊκής Ένωσης είναι ενάντια στο μοντέλο αυτό αυτοδιεύθυνσης και άρα ενάντια στα ενδιαφέροντα των εργαζόμενων και των λαών. Οι αρχηγοί της περιφρονούν τους λαούς τόσο πολύ ώστε, αν και επιζητούν τη γνώμη τους, η μόνη απάντηση που επιτρέπεται να δώσουν (οι λαοί) είναι αυτή που είναι σύμφωνη με την πολιτική γραμμή της Ευρωπαϊκής Ένωσης η οποία έχει ήδη αποφασιστεί κάπου αλλού. Η στάση της Ε.Ε. στην άρνηση μερικών λαών να μη δεχτούν την Συμφωνία για το νέο Σύνταγμα της Ευρώπης αποδεικνύει αυτό το γεγονός.

Ο ρόλος των ευρωβουλευτών είναι να αποτελούν μέρος του συστήματος αυτού που υπερασπίζεται και προωθεί τα συμφέροντα της καπιταλιστικής τάξης. Στην κορυφή, οι πραγματικοί αρχηγοί της Ε.Ε. (η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, οι επικεφαλές της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας κ.ά.) δεν υπόκεινται σε κανέναν δημοκρατικό έλεγχο και έτσι είναι αρκετά ελεύθεροι να υπερασπίσουν τα συμφέροντα αυτά ενάντια στα συμφέροντα της εργατικής τάξης. Αυτό μπορεί να αποδειχτεί με την εξοργιστική πολιτική απελευθέρωσης και ιδιωτικοποίησης που έχει ήδη μπει σε εφαρμογή και στην προϋπολογιστική και χρηματιστική λιτότητα (που εισήχθη με τη Συνθήκη Μάαστριχτ).

Στην παρούσα περίοδο της κρίσης, τέτοιου είδους πολιτικές προκαλούν μόνο περισσότερα δεινά για τον κόσμο της εργατικής τάξης. Δεν υπάρχει επίσης καμία ανακούφιση από τις αυστηρές επιπτώσεις του Συμφώνου Σταθερότητας με τις οποίες επιβάλλονται πολύ χαμηλά επίπεδα δημόσιου ελλείμματος. Και αν η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα συμφώνησε να παρθούν κάπως ανακουφιστικά μέτρα εξαιτίας της χρηματιστικής λιτότητας, το έκανε μόνο σε αρκετά περιορισμένο επίπεδο έτσι ώστε να προωθεί την όλο και βαθύτερη ευρωπαϊκή κρίση.

Η Ευρωπαϊκή Ένωση είναι μια πολεμική μηχανή που χρησιμοποιείται ενάντια στην καταστολή των κοινωνικών δικαιωμάτων των εργαζομένων, ειδικά ενάντια στους μετανάστες εργάτες, μέσω της κοινωνικής τους απαξίωσης, τις διάφορες περικοπές, τον “ελεύθερο και αβίαστο ανταγωνισμό”, το κυνήγι των μεταναστών, τα κλεισίματα των συνόρων, την αστυνομική συνεργασία και πάει λέγοντας.

Έτσι, λοιπόν, η Ευρωπαϊκή Ένωση δεν αποτελεί έναν ουδέτερο θεσμό οι πολιτικές του οποίου θα πρέπει να “αναβαθμιστούν”, αποτελεί από μόνη της τη θεσμική εφαρμογή της καπιταλιστικής εξουσίας αφιερωμένης στην υπηρεσία των αφεντικών και των τραπεζιτών.

Η εκλογή νέων μελών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου δεν πρόκειται να αλλάξει την κατάσταση με κανέναν τρόπο.

Μόνο οι ενοποιητικοί αγώνες όλων των εργαζομένων σε ένα πανευρωπαϊκής κλίμακας κοινωνικό κίνημα μπορούν να θέσουν ένα τέλος στις πολιτικές αυτές και να ενθαρρύνουν την ανάπτυξη μιας επαναστατικής δύναμης ενάντια στον καπιταλισμό και τους θεσμούς του, για μια άλλη κοινωνία. Μια κοινωνία βασισμένη στα αληθινά διεθνιστικά ιδανικά, την ισότητα και την αλληλεγγύη.

Υπογράφουν:

Federazione dei Comunisti Anarchici (Ιταλία)

Alternative Libertaire (Γαλλία)

Workers Solidarity Movement (Ιρλανδία)

Liberty and Solidarity (Ενωμένο Βασίλειο)

* Ελληνική μετάφραση “Ούτε Θεός-Ούτε Αφέντης”, 1 Ιούνη 2009.

Related Links: <http://ngnm.vrahokipos.net>

<http://anarkismo.net/article/13305>